

POSTANOWIENIE

2 października 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Piotr Telusiewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 2 października 2025 r. w Warszawie
zażalenia Skarbu Państwa-Wojewody [...]
na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Krakowie
z 12 grudnia 2024 r., I ACa 789/19 (I WSC 118/24),
w sprawie z powództwa W.B., M.B., B.B., Z.B., M.B.1
przeciwko Skarbowi Państwa-Wojewodzie [...] i Skarbowi Państwa-Staroście [...]
o zapłatę,

- 1. uchyla zaskarżone postanowienie;**
- 2. nie obciąża powodów W.B. i M.B. kosztami postępowania
zażaleniowego.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 12 grudnia 2024 r., Sąd Apelacyjny w Krakowie, w sprawie z powództwa W.B., M.B., B.B., Z.B., M.B.1 przeciwko Skarbowi Państwa - Wojewodzie [...] i Skarbowi Państwa - Staroście [...], o zapłatę, na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej od wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 30 stycznia 2024 r., odrzucił skargę kasacyjną.

Na powyższe postanowienie zażalenie złożył pozwany, zaskarżając je w całości, zarzucając naruszenie przepisów postępowania mających istotny wpływ na wynik sprawy: art. 126 § 2 pkt. 2 k.p.c. w zw. z art. 398⁴ § 3 zd. 1 k.p.c. poprzez jego błędną wykładnię polegającą na uznaniu, iż obowiązkiem wnoszącego skargę kasacyjną, jest obowiązek podania numeru PESEL strony przeciwnej; art.

398⁶ § 1 i 2 k.p.c. w zw. z art. 398⁴ § 3 k.p.c. poprzez ich niewłaściwe zastosowanie polegające na odrzuceniu skargi kasacyjnej pozwanego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁶ § 2 k.p.c. sąd drugiej instancji odrzuca skargę kasacyjną wniesioną po upływie terminu, skargę niespełniającą wymagań określonych w art. 398⁴ § 1, nieopłaconą oraz skargę, której braków nie usunięto w terminie lub z innych przyczyn niedopuszczalną.

W uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia Sąd Apelacyjny wskazał, że „skoro postępowanie kasacyjne jest odrębnym postępowaniem i skarga kasacyjna jest pierwszym pismem w sprawie, to zastosowanie ma art. 126 § 2 pkt 2 k.p.c., nakładający obowiązek na wnoszącego pismo aby pismo to spełniało wymogi z powołanego przepisu.”. A ponadto wskazał, że „wbrew wywodom skarżącego przepis art. 126 k.p.c. § 2 pkt 2 k.p.c. stanowi, że gdy pismo procesowe jest pierwszym pismem w sprawie, powinno ponadto zawierać oznaczenie przedmiotu sprawy oraz numer PESEL lub numer identyfikacji podatkowej NIP powoda będącego osobą fizyczną, jeżeli jest on obowiązany do jego posiadania lub posiadania go nie mając takiego obowiązku. Z wykładni literalnej powołanego przepisu nie wynika, że nakłada jedynie na powoda obowiązek podania numeru PESEL.”.

Stanowisko Sądu Apelacyjnego wymagało dokonania wyboru spośród funkcjonujących, w dacie wydania postanowienia, koncepcji doktrynalnych i orzeczniczych dotyczących spełnienia, przez wnoszącego skargę kasacyjną, wymogu wskazania elementów przewidzianych dla pierwszego pisma w sprawie. Obecnie ta problematyczna kwestia została jednoznacznie rozstrzygnięta w uchwale składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 14 maja 2025 r. (III CZP 39/23), w której wskazano, że skarga kasacyjna nie musi spełniać wymagań przewidzianych w art. 126 § 2 k.p.c. dla pierwszego pisma w sprawie. Przypomnieć należy, że uchwała ta ma moc zasady prawnej.

Z tych względów Sąd Najwyższy, na podstawie art. 394¹ § 3 w związku z art. 13 i art. 398¹⁵ § 1 orzekł, jak w sentencji.

Rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów uzasadnia art. 102 k.p.c. (ze względu na treść stanowisk wyrażonych w zażaleniu i odpowiedzi na zażalenie, w kontekście późniejszej treści uchwały Sądu Najwyższego).

(M.M.)

[a.ł]